

Mi látható a képen? Kórusok — fesztiválok

... Látható, hogy egy vidám, fiatal társaság valamilyen viselkedésben táncol a Szarvasi Művelődési Ház színpadán.

... Látható, hogy lábuk egyszerre lendül, a leányok szoknyája egyszerre libben. S ebből sok minden kiderül: a táncokat jól megtanulták, s ismerik azok formanyelvét, jellegzetességeit.

Eláruljuk kik is? Főlélegesen. Akik ismerik őket, úgyis tudják... lehetnek a SZOTE, vagy a JATE táncosai, avagy a Közgazdasági Egyetem csoportja is. Ezek az együttesek ugyanis résztvevői voltak, — sok más csoporttal együtt — az április elején Szarvason rendezett Egyetemi és Főiskolai Folklor Fesztiválnak.

... Nem látható viszont, hogy milyen „családias” körülmények fűszerezték a rendezvényt. Ertem ez alatt azt, hogy mintegy nagy családban, ahol mindenkinek megvan a maga szerepe, maga intézi maga és mások baját...

Nem szeretnék senkit megsérteni, különösen nem a vendéglátókat (soha még nagyobb rendezvényt nem szerveztek — így néptáncfesztivált sem — ezért nem tudták nem is tudhatták, hogy egy ilyen találkozóhoz mi kellene), de egy-két dolgot megemlítenék: kell egy percre pontos program, amit nem változtatnak meg még az utolsó percben is; szintén percre pontos, hosszabb színpadi próbalehetőség; kell öltöző; és nagyon kell egy gálaest!

Nem kell viszont az, hogyha egy tanácskozást össze akarunk

hozni, úgy kelljen az érdekelteket keresni, mint szénaboglyában a tűt, hogy a terméket nekünk, résztvevőknek kelljen megkeresnünk, kinyitására könyörgnünk.

... Nem látható az sem, hogy ezeken a dolgokon végül is mindenki segíteni próbált és amit lehetett, türelemmel, és megértéssel fogadott.

Es végül, nem láthatók a képen azok az eredmények, sikerek, melyeket a szegedi résztvevők magukkal hoztak.

A SZOTE néptáncosportja országos „Ezüst I.” minősítést kért és el is nyerte azt. Emellett a fesztiválon „Ezüst” fokozatot ért el. Nagy Albert ismét sikerre vitte csapatát és ha lehet, még egységesebb gárdát hozott össze, mint két évvel ezelőtt.

A JATE néptáncosportja ilyen szinten már nagyon régen hallott magáról. (4 éve Keszthelyen, bronz érmet szerzett.)

Most kemény munkával, csendben készültek. Az eredmény sem maradt el: ők is „Ezüst” fokozatot kaptak. Ez így magában is szép eredmény, de ha figyelembe vesszük, hogy csak olyan együttesek előzték meg a táncosokat, mint a KI MIT TUD? — döntős Kertészeti Egyetem, valamint a Közgazdaságtudományi Egyetem, — az ezüst még ragyogóbban csillog.

Gratulálunk Maróti Györgynek, a JATE néptáncosport vezetőjének. Nagy Albertnek és a két csoport táncosainak, fáradságos munkájukért és kívánjuk, hogy a jövőben még magasabbra telessék a mércét.

A JATE néptáncosportjának bemutatója

Politikus játék

Április 14—15-én immár hatodszorra rendezték meg a Diákpolitikusok Országos Vetélkedőjének döntőjét. Az elődöntők során a legkiemelkedőbb teljesítményt nyújtó nyolc felsőoktatási intézmény — köztük a József Attila Tudományegyetem — háromfős csapata találkozott Miskolcon. Dr. Tráser László, a SZOTE Marxista Tanszékének adjunktusa a vetélkedő egyik szervezője, zsűritagja a következő tájékoztatást adta az eseményekről:

— Arra törekedtünk, hogy a diákok a saját véleményüket fejtsék ki. A válaszokat is aszerint értékeltük, mennyire szakadtak el a sablonoktól. Nem feledeztünk meg a játékos hangulatról sem. Politizáló játék volt, elsősorban a nemzetközi események, a külpolitika ismeretét követelte. Képek, diákasszociációs módszerek segítségével próbálta elkerülni a kérdezz-felelek formulát.

Néhány érdekesebb feladat: az ellenfeleknek két különböző, a közéleti, a ciprusi helyzetre, vagy a francia választásokra vonatkozó politikai állásfoglalást kellett megvédeni. Az első estén a csapatok egy-egy tagját „illegális találkozóra” küldték a miskolci munkásszociológiai emlékművek valamelyikéhez. Mulaságot váltott ki az eszt, hogy a Zalka Máté Katonai Műszaki Főiskola képviselője egyenruhában jelent meg a megbeszélés helyén, így a civilruhás titkosrendőr nehézség nélkül leleplezhette.

Tizenötödikén reggel a rádióhírek hallgatták a versenyzők, ehhez kétdoldas kommentárt kellett fűzni. Utána rövid ebédszünettel délután 2-ig folytatódott a küzdelem. Erős középmezőny alakult ki, a második-ötödik helyezést egészen az utolsó for-

dulóg nem dönt el. A JATE csapata, ha egy kicsit többet hoz magával a jogász hallgatók közismert dinamikájából eredményesebben szerepelhetett volna. A vetélkedő első helyezettjei a Moszkvában tanuló diplomajelölt fiatalok lettek. A második helyen az ugyancsak Moszkvában tanuló, energetikusnak készülő diákok végeztek. Harmadik a Kossuth Lajos Tudományegyetem, negyedik a Debreceni Orvostudományi Egyetem csapata. A József Attila Tudományegyetem együttese (Fekete István IV. éves, Ifkócs József IV. éves, Nagy Mátyás III. éves joghallgatók) ötödik helyezést ért el. Hatodik a Semmelweis Orvostudományi Egyetem, hetedik a Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem, nyolcadik a Zalka Máté Katonai Műszaki Főiskola csapata.

A Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem rektorának fogadásával zárult a találkozó, amely főként azért érte el a célját, mert a hallgatók széles tömegének munkájára épült és politizálni tanított. Sokat tett a siker érdekében a KISZ KB Egyetemi és Főiskolai Osztálya. Köszönet jár a miskolci házigazdáknak a zökkenőmentes lebonyolításért.

A vetélkedő komoly felkészülést, szellemi-idegi megterhelést jelentett a résztvevőknek, annak ellenére, hogy nem volt díjcentrikus, mindvégig igrkezett megőrizni diákos, közvetlen hangulatát. Bébizonyosodott, hogy az egyéniség fejlesztéséhez hozzátartozik a világban zajló események nyomán követése. „Jót játszotunk” — mondták a rendezvény végén a hallgatók.

J. E.

Lapunkban már korábban hírt adtunk arról, hogy szegedi egyetemi és főiskolai kórusaink is részt vettek az idei Egyetemi és Főiskolai Kulturális Napok keretében Győrött, illetve Nyíregyházán április elején megrendezett zenei bemutatókon.

A Győrött április 2—4. között megszervezett egyik zenei szekción városunkat a Szegedi Egyetemi Énekkar, a kar tagjaiból alakult kamakórus, a JATE Kamaragyűjtés, valamint a Bánszki Zsolt, Czibok Mária, Kisvárdai Antal összetételű gitártrío képviselte — szép sikerrel. A Győri Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskolán lebonyolított zenei fesztiválon részt vettek még többek között a hallei Martin Luther Egyetem, a szombathelyi és győri tanárképző főiskolák, továbbá az ELTE Bartók Béla Kórusának énekesei, zenészei is.

Hallatlanul precíz szervezés és nagyfokú pontosság jellemezte a fesztivál idején rendezőinek munkáját. Míg az előző években a sorozatos programcsúszások, a rossz próba- és szálláskörülmények gyakran okoztak bosszúságot, ebben az évben Győrben valóban igazi fesztiválhangulatot sikerült teremteniük a szervezőknek.

Az április 2-1 megnyitót követően először a JATE Kamaragyűjtés lépett színpadra a zenekarok bemutatóján. Az alig néhány hónapja alakult együttes a neves mezőnyben is megállta a helyét, s végül bronzoklevelet nyert el. Ugyanezen a napon került sorra gitártriónk is, amelynek műsorát az ebben a „kategóriában indulók közül a zenészekből álló zsűri egyedül találta értékelhetőnek, produkcióját ezüst oklevéllel jutalmazta. (Külön öröm volt, hogy műsorukat a zsűri kérésére az április 4-én megrendezett gálán is bemutathatták.)

Másnap délelőtt a kamakórus adta elő programját, s közelmúltbani megalakulásuk ellenére is sikeresen szerepeltek: bronzokle-

velben részesültek. A délutáni programban az Egyetemi Énekkar lépett fel, Bach és Kodály egy-egy kórusművét, valamint Muszorgszkij: Borisz Godunov című operájának egy részletét mutatta be Szécsi József karnagy vezényletével. Az egyetemi kórus színvonalas előadásáért — a szakemberekből álló zsűri ítélete

alapján — az ezüst oklevelet kapta meg.

A háromnapos eseménysorozat — amely április 4-én a legjobban szerepelt ének- és zenekarok galahangversenyével zárult — valóban méltó és rangos seregszemléje volt az egyetemi és főiskolai zenei életnek.

— szilvay —

A nyíregyházi rendezvénysorozat április 5-én kezdődött a helyi főiskola főbejárata előtt ténny megtartott megnyitó ünnepséggel. Ezen dr. Margócsy József, a Besenyei György Tanárképző Főiskola főigazgatója mondott beszé-

det, melynek magva egy Kodály Zoltánnal kapcsolatos élménye volt: Kodály egyik itteni érdeklőjét a néptáncosok lányok énekét hallotta meg. A „Sneider Fáni”-t dalolták. A híres zenepedagógust — a hallottak alapján — nagyon megdöbbentette a leendő pedagógusok zenei igénytelensége, képzetlensége.

Azonnal felvetődik a kérdés: mi a helyzet jelenleg? Amint a főigazgató beszédéből kitűnt, nincs szegélyelivalónk, s a zenei fesztivál éppen ezt hivatott alá-támasztani.

Ezek után pedig lássuk sorjában az eseményeket! Sajnos, a program nem kedvezett a szegedieknek: az első este mindkét együttes sorra került, a farszító, hosszú út után bizony nem sok idejük maradt a pihenésre. Szerencsére az előadásukon mindez alig volt észrevehető. Sorrendben előbb a Szegedi Orvostudományi Egyetem „Parthiscum” kórusa lépett a színpadra. Műsorukban Monteverdi, Marenzio és Juhász —Kövesdi dalait adták elő, Kiss Ernő vezényletével. Programjukat a zsűri ezüst oklevéllel jutalmazta.

A Juhász Gyula Tanárképző Főiskola vegyeskara reneszánsz kórusműveket szólaltatott meg. Kremer Vilmosné vezetésével. Produkciójukban szerepelt továbbá Kodály: A szabadság himnusz és Bárdos: Tiszai dallamok című énekkari műve is. A főiskolai kórus sikeres szereplését mi sem bizonyítja jobban, minthogy végül is arany oklevélben részesültek. Ugyancsak szép eredményeket értek el a nyíregyházi fesztiválon a szegedi főiskola szólistái is. Mindezt az elért arany és ezüst oklevelek jelzik.

Arra a kérdésre pedig, amit dr. Margócsy József megnyitó beszédében vetett fel: a nyíregyházi és a győri zenei rendezvénysorozat ékes bizonyítéka annak, hogy a ma leendő pedagógusainak valóban nincs szégyellni valójuk!

— hatos —

Egy intézet közelről

Orvosegyetem = oktatás, kutatás, gyógyítás. A sorrend természetesen nem akar értékrendet felállítani e három alapvető funkció, feladat közé. Nehéz is lenne megállapítani, hogy melyik közülük az elsődleges. Hogy bizonyos időszakban egyik-másik feladat mégis jobban az érdeklődés középpontjába kerül, az azért van, mert értékelik egy év, vagy csak egy rövidebb periódus munkáját, a korszerűbb követelményeknek megfelelően próbálnak új célkitűzéseket megjelölni, azaz: beszélnék róla.

Ugyanez történt a Szegedi Orvostudományi Egyetemen is, ebben a tanévben előtérbe került az oktató-nevelő munka. További fejlesztése érdekében 1977. őszén először nevelési értekezleteket tartottak. Az október-novemberben lezajlott hallgatói és oktatói fórumokon az oktatási egységek, az intézetek és tanszékek oktató-nevelő tevékenységét értékelték, kizárólag a hallgatók véleménye alapján. A orvosok nyíltan elmondhatták, hogy elégedettek-e az előadásokkal, gyakorlatokkal, a vizsgáztatás módjával, sőt tanáraik stílusával is. Az ott elhangzott megjegyzéseket összefoglalva az intézetek, klinikák kollektívái elé tárták, mintegy kiindulópontot adva a további oktató-nevelő munkához, a felfedezett hiányosságok javításához.

Oktatási-Nevelési Bizottság

Szintén az elmúlt évben alakult meg az orvosegyetemen az Oktatási-Nevelési Bizottság, amely az őszi nevelési értekezletek előkészítésében, megszervezésében, értékelésében és az intézeteknek továbbított jelentések elkészítésében már részt vett. Albizottságai (klinikai és elméleti) végzik az operatív munkát, egymással szoros kapcsolatban. Az elméleti albizottság titkára dr. Gecse Árpád adjunktus.

— Mikor lesz újra nevelési értekezlet az orvosegyetemen?

— Pontosan meg tudom mondani: április 24. és május 6. kö-

zött. Elekor viszont nem az oktatók, hanem a hallgatók tevékenységét fogjuk vizsgálni és értékelni. A csoportpairónus szedi össze az információkat a hallgatókról, valamennyi, az egyetemisták tanításában érdekelt tanszékét és intézetét megkérdez, majd mindezt ismerteti a csoportjával. — A továbbiakban szeretnénk, ha a nevelési értekezletek rendszeressé válnának. Azt tervezzük, hogy minden naptári év első felében a hallgatók, az év második felében, összel az oktatók munkáját értékeljük.

— A tavalyi nevelési értekezlet után melyik intézet oktató-nevelő munkája bizonyult kimagaslónak?

— A Kórélettani Intézeté. De nemcsak a nevelési értekezletek után fogalmazódott meg bennünk ez a vélemény. A hallgatók már korábban kifejezésre juttatták: elégedettek az intézet elméleti, gyakorlati képzésével, a diákkörök támogatásával.

Nem csak követelmények, elvárások is

A hallgatók alapján kerestük fel a Kórélettani Intézet igazgatóját, dr. Telegdy Gyula egyetemi tanárt, és megkértük: mutassa be az intézetben folyó oktató-nevelő munkát.

— A Kórélettani Intézet elméleti intézet, tehát primér feladat a hallgatók oktatása. A tárgy fontos, összekötő szerepe van az elmélet és a klinikum között. Az anyagot sokféleképpen lehetne exponálni a hallgatóknak. Például úgy, hogy a hallgató a passzívabb, a befogadó fél. Mi nem ezt a módszert választottuk, nálunk a diákok öntevékenységére esik inkább a hangsúly, csökkentettük az elméleti órák számát, és rendszeresen visszakerdezzük a tananyagot. A mérce magas a vizsgákon, de évismétlésre alig

buknak, mivel a hallgatók egyszerűen már év közben alaposan átrágják magukat a tanulivalón.

— Milyen a kapcsolat a hallgatókkal?

— A tanszéki hallgatói képviselőket rendszeresen meghívjuk az értekezleteinkre. Készítettünk továbbá egy felmérést, a hallgatók név nélkül megírhatták a véleményüket az előadásokkal, gyakorlatokkal kapcsolatban. Ezek a lapok ugyanazt tükrözték, mint amit szóban is el szoktak mondani nekünk. Magam — a diákság érdekében — rendszeresen bejárrok a gyakorlatokra, főleg a fiatal kollégák óráit figyelem, segítem őket, hiszen az orvosegyetemen senki sem készült pedagógusnak.

A Kórélettani Intézet a harmadéveseket oktatja, évente 240—250 hallgatót, általában 16 kisebb csoportba osztva. A diákkörben 20—25-en dolgoznak, a helyi tudományos diákköri konferenciákon minden évben nyolc dolgozattal képviseltetik magukat. Ez a diákköri munka komoly energiabefektetést kíván tanártól és diáktól egyaránt: a kórélettani iránt érdeklődők hetteente beszámolnak Telegdy professzornak a végzett munkáról, minden harmadik héten pedig az idegen nyelvű szakirodalom olvasásából referálnak.

S ha év közben panaszkodnak is a hallgatók a nagy szigorra, az év végi vizsgák után hálásak a módszerért. Mi sem bizonyítja jobban egy intézet színvonalas oktató-nevelő munkáját, mint a jó vizsgák, és az a tény, hogy aki a tudománnyal való ismerkedést a Kórélettani Intézetben kezdte, az a végzés után közvetlenül már teljes értékű kutatóként helyezkedhet el.

FEKETE KLÁRA